

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 350

van **PAUL CORDY**

datum: 22 maart 2018

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Scholen - Noodplannen voor een eventuele aanslag

Onlangs schoot een oud-leerling in de Verenigde Staten in zijn voormalige school zeventien mensen neer. Het fenomeen van de 'high school shootings' komt in Amerika wel vaker voor. Gelukkig zijn we daar in Vlaanderen tot op heden van gespaard gebleven. Maar onwillekeurig denkt men toch "Wat als...".

Scholen behoren een veiligheidsplan te hebben, waarvoor zij samenwerken met een veiligheidscoördinator, en houden ook geregeld evacuatieoefeningen. Daarbij gaat het er echter vooral om de leerlingen en leerkrachten voor te bereiden op een brand of een mogelijke gasontploffing. Maar zijn scholen in staat het hoofd te bieden aan 'dolle schutters' of aan terroristische aanslagen? Beschikken scholen over een veiligheidsplan ter zake, of is het uitbouwen van een strikte toegangscontrole een optie? Het is in ieder geval belangrijk om op dit soort gebeurtenissen, hoe onwaarschijnlijk ook, voorbereid te zijn zonder te overreageren of angstgevoelens aan te wakkeren.

De 'raid' op een crèche in Dendermonde op 23 januari 2009 leidde tot een reeks maatregelen, onder meer een draaiboek voor hulpdiensten en subsidies voor de beveiliging van de toegang tot kinderdagverblijven. Intussen ontstonden ook de AMOK-proefprojecten rond aanslagen op scholen, inclusief de opname van deze aanpak in de politieopleidingen. Dat is uiteindelijk in 2016 uitgemond in het 'Canvas intern noodplan voor scholen en internaten', ontwikkeld door de Federale dienst noodplanning gouverneur Oost-Vlaanderen in samenwerking met de Provinciale Brandweerschool Oost-Vlaanderen, het Katholiek Secundair Onderwijs Oudenaarde en het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming. Dit 'Canvas' omvat onder meer actiekaarten voor specifieke noodsituaties. Maar blijkbaar hebben de scholen wel de autonomie om dit 'handvat' al dan niet te implementeren.

1. Hoeveel scholen hebben het 'Canvas intern noodplan voor scholen en internaten' intussen geïmplementeerd?
2. Werd voor deze implementatie in financiële middelen voorzien (en hoeveel)?
3. Hoe staat de minister ten opzichte van een strikte toegangscontrole op school, bijvoorbeeld door middel van badges of vingerafdrukherkenning?
4. Wie is verantwoordelijk voor het aanpassen én up-to-date houden van de in vraag 1) vermelde standaard-tool aan de specifieke situatie in elke onderwijsinstelling?

5. Wie is de eindverantwoordelijke voor het opstellen, implementeren, updaten en controleren van deze noodplanning? Is dit de minister van Onderwijs of de minister van Binnenlandse zaken?
6. Worden hieromtrent contacten onderhouden tussen het ministerie van Onderwijs en dat van Binnenlandse zaken? Hoe vaak vinden deze contacten plaats en wat is het resultaat van deze gesprekken? Wat zal de minister doen om de veiligheidsdiensten en de scholen nog adequater te laten samenwerken?
7. Zijn onze scholen hiermee voldoende voorbereid op een 'dolle schutter' of een terroristische aanslag? Hoe zal de minister er naar de toekomst voor zorgen dat onze scholen voldoende onderlegd en voorbereid zijn en blijven zodat in voorkomend geval snel de nodige maatregelen genomen kunnen worden om snel en efficiënt op te treden, de veiligheid van leerlingen en leerkrachten te garanderen en panieksituaties te vermijden dan wel te ondervangen?

ANTWOORD

op vraag nr. 350 van 22 maart 2018

van **PAUL CORDY**

1. Een school is verplicht om over een noodplan te beschikken. De onderwijsinspectie houdt hier toezicht op. Het 'canvas intern noodplan' biedt een leidraad bij het opstellen van een noodplan. Over hoeveel scholen deze leidraad gebruiken, hebben we geen cijfers.
2. Alle scholen ontvingen het gratis informatiepakket 'Noodplanning in scholen'. Dit pakket bevat een sensibiliseringsfilm, een didactische film over evacuatie bij brand en voorbeelddocumenten die bruikbaar zijn bij de opmaak van een intern noodplan. Er werden verder geen financiële middelen voor de implementatie voorzien.
3. Scholen beslissen autonoom over de aard en de omvang van de toegangscontrole. Bij de stijging van de terreurdreiging werd scholen aangeraden om extra maatregelen te nemen voor toezicht en controle door onder andere het aantal toegangen te beperken. Bij wijzigingen inzake dreiging is het communicatiekanaal met de scholen steeds Schooldirect.
- 4-5+7. Het departement Onderwijs en Vorming zorgt samen met auteurs van het canvas Noodplanning (oa. Brandweer) en de onderwijsverstrekkers voor de update van het canvas. Het implementeren en het aanpassen van het canvas/de richtlijnen aan de specifieke situatie van de school is de verantwoordelijkheid van het schoolbestuur.
Noodplanning kan opgenomen worden in de doorlichtingsfocus van de onderwijsinspectie. Het opstellen van een noodplan is een federale verplichting en wordt opgevolgd door de arbeidsinspectie (FOD WASO).
6. Afspraken over noodplanning tussen de Vlaamse Overheid en het ministerie van Binnenlandse Zaken worden gecoördineerd door het Crisiscentrum van de Vlaamse Overheid (CCVO).
De federale omzendbrief PLP41 vormt een aanknopingspunt voor de contacten met politie. Het doel van deze omzendbrief is onder andere het verbeteren van de samenwerking tussen scholen en politie wat betreft preventie en veiligheid. Daartoe vraagt men politie en scholen om één vast aanspreekpunt te voorzien en om eventueel een overeenkomst af te sluiten met de scholen waarin de gemaakte afspraken worden vastgelegd. Richtlijnen over hoe de samenwerking tussen politie en scholen concreet vorm kan krijgen, zijn in een omzendbrief opgenomen: <http://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=14606>.
Zoals in mijn antwoord op vraag 3 aangegeven, gebeurt zogenoemde 'crisiscommunicatie' met onze scholen steeds via Schooldirect. Dit was reeds het geval naar aanleiding van de aanslagen in Parijs en Brussel.